

בית משפט לעניינים מנהליים בתל אביב - יפו

עת"מ 23-05-46630 פרח נ' המחלקה הרפואית לעובדי המדינה, שירותי בריאות
הציבור, משרד הבריאות ואח'

לפני כבוד השופט - ס. הנשיא ארז יקואל

העותר פהים פרח
ע"י ב"כ עו"ד ד' חי עזרא

נגד

המשיבים
1. המחלקה הרפואית לעובדי המדינה, שירותי
בריאות הציבור, משרד הבריאות
2. ראש המחלקה הרפואית לעובדי המדינה, שירותי
בריאות הציבור, משרד הבריאות
3. ועדת ערר, המחלקה הרפואית לעובדי המדינה,
שירותי בריאות הציבור, משרד הבריאות
ע"י ב"כ עו"ד א' הולנדר מפרקליטות מחוז תל אביב

פסק דין

בקשה לסילוק העתירה על הסף מחמת היעדר סמכות עניינית.

1. העותר שימש כסוהר בשירות בתי הסוהר מאז שנת 2003. ביום 5.12.2021 קבעה ועדה
רפואית של שירות בתי הסוהר, כי העותר אינו כשיר לעבודה נוכח מצבו הרפואי, וביום
26.10.2022 נדחה ערר שהגיש העותר על אותה החלטה.

בעתירה זו, נתקפת החלטת ועדת הערר. במוקד הדיון שאלת הסמכות העניינית של
בית משפט זה לדון בעתירה.

2. העותר מפנה לפרט 37(3) לתוספת הראשונה בחוק בתי משפט לעניינים מנהליים,
התש"ס-2000 (להלן: "התוספת", "החוק") וגורס כי מכוחו מוענקת לבית משפט
לעניינים מנהליים הסמכות לעסוק "בכל עניין הקשור לשוטרים וגמלאים בהתאם
לחוק הגמלאות" (חוק שירות המדינה (גמלאות) [נוסח משולב], התש"ל-1970). מנגד,
טוענים המשיבים, כי אין בכוחו של פרט 37(3) הנזכר (וכך אף לא בכל הוראת דין
אחרת), להקנות לבית משפט זה סמכות לדון בעניינו של העותר.

בית משפט לעניינים מנהליים בתל אביב - יפו

עת"מ 23-05-46630 פרח נ' המחלקה הרפואית לעובדי המדינה, שירותי בריאות הציבור, משרד הבריאות ואח'

3. לאחר עיון בטענות הצדדים ובשים לב להוראות הדין בנדון, שוכנעתי כי יש ממש בגישת הרשות לפיה אין סמכות עניינית לבית המשפט לעניינים מנהליים לדון בעתירה שמלפניי וכי כלל לא היה מקום להגישה כעתירה מנהלית. להלן טעמיי.

4. סעיף 15(1) לחוק קובע את סמכותו של בית משפט זה לדון בעתירה מנהלית, וזאת כאשר העתירה מכוונת: **"נגד החלטה של רשות או של גוף המנוי בתוספת הראשונה, בענין המנוי בתוספת הראשונה"**. מכאן, על-מנת שבית המשפט לעניינים מנהליים יקנה סמכות עניינית לדון בעתירה, נדרש שהרשות או הגוף שהחלטתם נתקפת במסגרת העתירה, מנויים בתוספת הראשונה לחוק וכן שהעניין בגינו מוגשת העתירה מנוי אף הוא בתוספת.

יובהר כי האמור בתוספת הראשונה לחוק מהווה רשימה סגורה. ככל שמדובר ברשות, גוף או עניין שאינם מנויים בתוספת זו, אזי בית משפט זה נעדר סמכות לדון בעתירה (ראו: עת"מ (ת"א) 14500-10-20 מוקד אנוש בע"מ נ' ד"ר בועז לב, נציב קבילות הציבור במשרד הבריאות (5.11.2020); עת"מ (ת"א) 16680-03-18 עבדאללה סלימאן נ' עיריית תל-אביב-יפו (18.03.2018), בפסקה 5; עת"מ (ת"א) 25748-04-19 נכסי חלקות 26 27 בגוש 7096 בע"מ נ' רשות מקרקעי ישראל (02.07.2019), פסקה 20; א' גורן בתי משפט מנהליים, 2008, עמ' 13).

5. ודוקו. כדי שתוקנה סמכות עניינית לבית המשפט לעניינים מנהליים, אין די בכך שמבחינה מהותית מדובר בעניין שנחזה כמינהלי, או כזה שלרשויות מנהליות יש בו מעורבות כזו או אחרת. סמכותו של בית המשפט נובעת מסעיפים מפורשים המנויים בתוספת.

בעוד שבחלק מהפרטים בתוספת נקבע היקפה של הסמכות בהתאם לסוג העניין, בפרטים אחרים נתחמה הסמכות על פי זהותו של הגוף המחליט (ראו: ע"א 3069/17 משרד החינוך נ' עמותת גני חב"ד צפת (בפירוק) (29.10.2017), פסקה 6 לפסק דינו של כב' השופט פוגלמן). כך למשל, פרט 53 לתוספת עוסק בהחלטה שניתנה לפי פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973, וזאת בלא קשר למיחות הרשות שנתנה את ההחלטה, ומנגד, פרט 8 לתוספת עוסק בהחלטות של רשויות מקומיות, וזאת ללא כל התייחסות לנושא או לסוג העניין אשר לגביו התקבלה ההחלטה.

בית משפט לעניינים מנהליים בתל אביב - יפו

עת"מ 23-05-46630 פרח נ' המחלקה הרפואית לעובדי המדינה, שירותי בריאות הציבור, משרד הבריאות ואח'

במקרים אחרים, נקבעת הסמכות הן על פי הגורם המחליט והן על פי העניין בו מדובר. דוגמא לכך ניתן לראות בפרט 50 לתוספת, אשר קובע כי עניין לעתירה מינהלית הוא החלטת הממונה על התחרות, אשר ניתנה לפי סעיפים 7(ב) ו-16(ד) לחוק קידום התחרות בענף המזון, התשע"ד-2014.

6. הנה כי כן. לצורך קניית סמכות עניינית לבית משפט לעניינים מנהליים, אין די בכך שהמדובר הוא בהחלטה של רשות מינהלית כלשהי, ואין די בכך שמדובר בעניין מינהלי כלשהו. נדרש שהעניין הנדון או הגוף המחליט (ולעיתים שניהם גם יחד) יהיו מנויים בתוספת באופן מפורש.

7. לאור עקרונות אלה אבחן את פרט 37(3) בתוספת, אליו הפנה העותר, אשר לשונו כדלקמן:

"שוטרים וסוהרים –

...

(3) החלטה לפי סעיפים 73 ו-81 לחוק שירות המדינה (גמלאות) [נוסח משולב], התש"ל-1970."

8. לפי סעיף 73 לחוק הגמלאות הנזכר, שוטר ששירת עשר שנים לפחות, רשאי המפקח הכללי של המשטרה להורות על יציאתו לקצבה, אם הגיע השוטר לגיל הפרישה. לפי סעיף 81 לחוק הגמלאות הנזכר, סעיף זה (יחד עם סעיפים אחרים שאינם מענייננו), יחול גם על סוהרים בשירות בתי הסוהר.

מכאן, שבהתאם לחוק ולפרט 37(3) שבתוספת, החלטת מפכ"ל המשטרה על יציאת שוטר לקצבה (או החלטה דומה של נציב שירות בתי הסוהר, בעניינו של סוהר) ניתנת לתקיפה בבית המשפט לעניינים מנהליים. הא ותו לא.

אין להסיק מכך, כפי עמדתו של העותר, כי "כל עניין הקשור לשוטרים וסוהרים בהתאם לחוק הגמלאות" יידון בערכאה זו. בענייננו, החלטת ועדת הערר שדנה בהחלטת הוועדה הרפואית של שירות בתי הסוהר בעניינו של העותר, ניתנה לפי סעיף 97 לחוק הגמלאות הנזכר. לא איתרתי הוראת חוק המקנה סמכות לבית משפט זה לדון בעתירה על החלטתה זו של ועדת הערר.

בית משפט לעניינים מנהליים בתל אביב - יפו

עת"מ 46630-05-23 פרח נ' המחלקה הרפואית לעובדי המדינה, שירותי בריאות
הציבור, משרד הבריאות ואח'

9. לאור המקובץ, מצאתי כי בית המשפט לעניינים מנהליים נעדר סמכות עניינית לדון
בעתירה כפי שהוגשה.

10. העתירה נמחקת בזאת והדיון הקבוע בטל.

העותר יישא בהוצאות המשיבים בסכום של 1,500 ₪, שישולמו בתוך 30 ימים.

ניתן היום, כ"ה אלול תשפ"ג, 11 ספטמבר 2023, בהעדר הצדדים.

ארזי יקואל, שופט - ס. הנשיא

